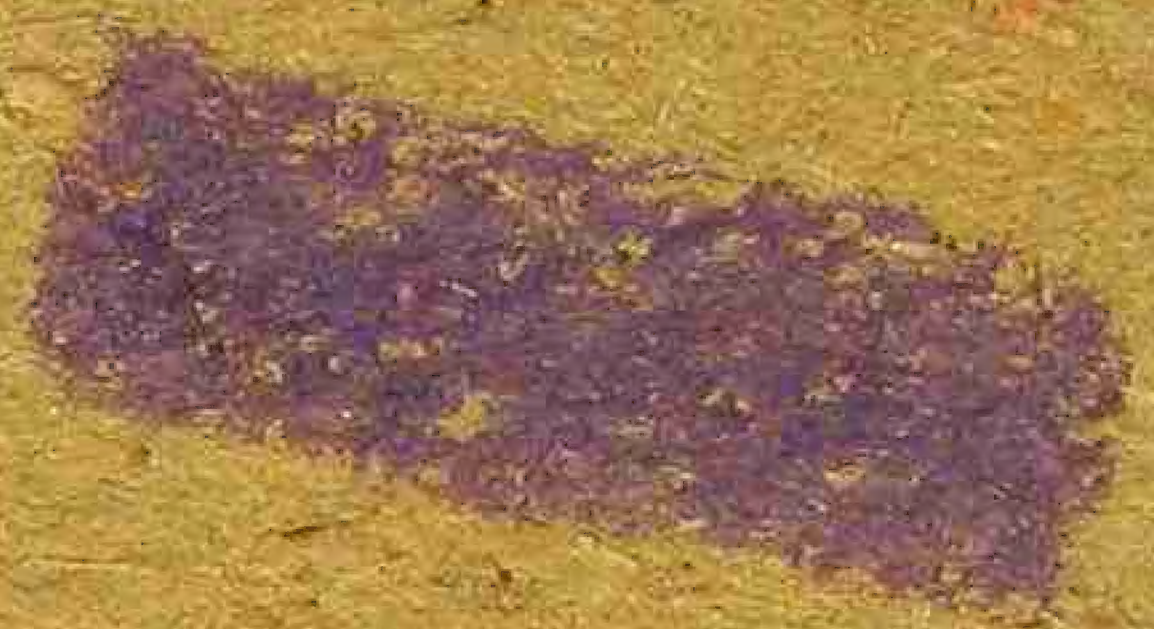
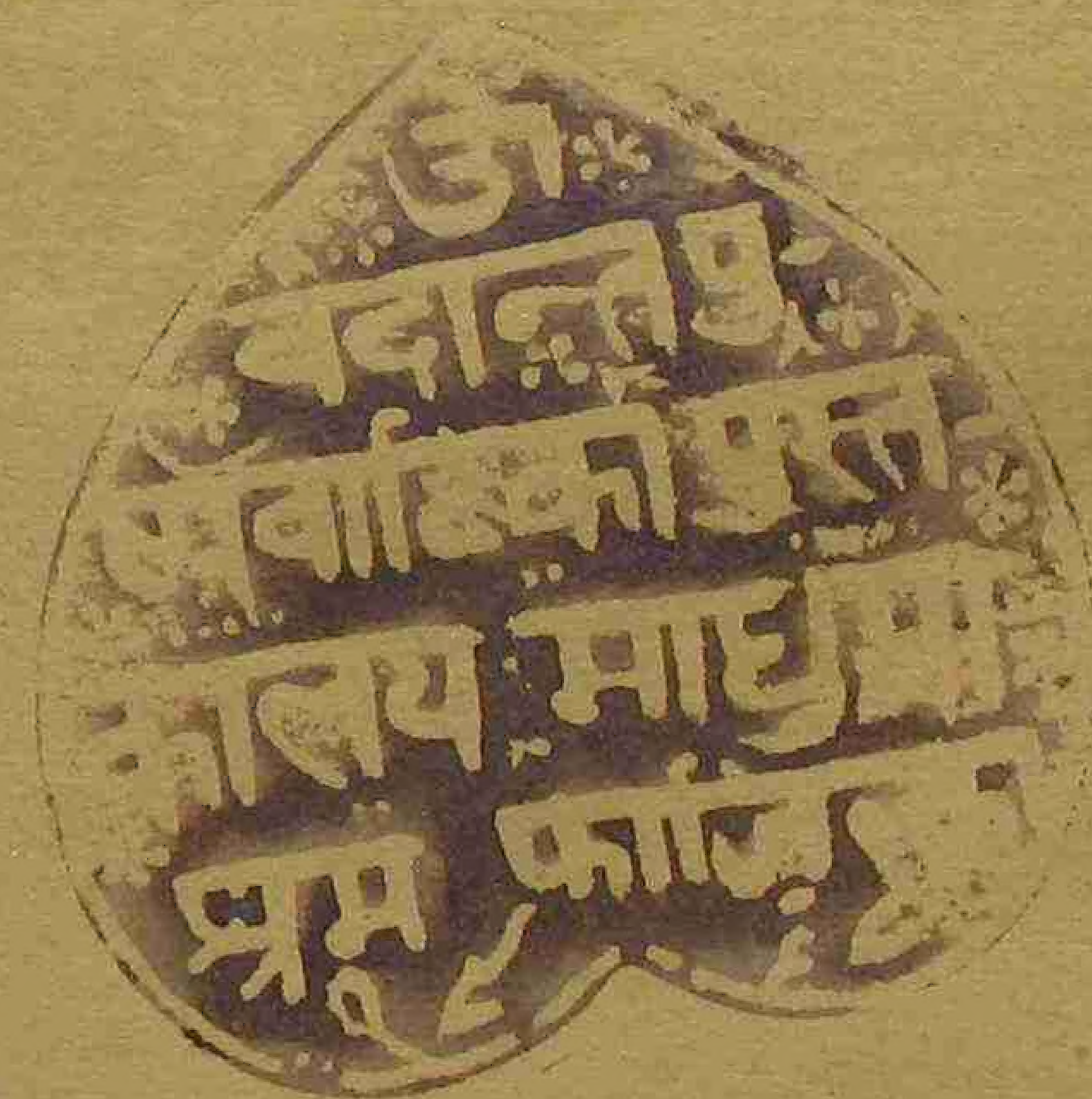

52 64-65

੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜਾਪਾ ॥
 ਸ੍ਰੀਮਾਦਿਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਛਪੇਛੀਦਾ
 ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚਕ੍ਰਚਿਹਨਮਰੁਬਰਨਜਾਤਿ
 ਮਰੁਪਾਤਿਨਹਿਨਜਿਹਾਰੂਪਰੰਗਮਰੁਰੇਖ
 ਭੇਖਕੋਉਕਹਿਨਸਕਤਿਕਿਹਾਮਚਲਮ
 ਰਾਤਿਮਨੁਉਪ੍ਰਕਾਸਮਮਿਤੋਜਿਕਹਿਜੈ॥

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਇੰਦ੍ਰਾ ਟਿਸਾ ਹਸਾ ਹਾ ਟਿਗਾ ਟਿਜੋ
ਤਿਰੁਵਟੁ ਮਹੀ ਪਸੁਰਨ ਰਾਮ ਸੁਰਨੇ ਤਨੇ ਤਬਨ
ਇਲਕ ਹਤਾ ॥ ਵਸਰ ਬਨਾ ਮਕਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ
ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸੁਮਤਾ ॥ ੧॥ ॥ ਕੁਜੀਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥
ਨਾਮ ਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਮੇ ॥ ਮਰੀ
ਜੁਲਾਮ ਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਨਿਕਾਮੰ ਬਿ
ਕੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਮੀ ਸੁ

ਧਰਮੀ ਬਿਭੁਤੇ॥ ੧੯੬॥ ਸਦਾ ਸਚ ਦਾਨੀ ਦਸ ਤ੍ਰਿਪੁ ੩੦
ਣਾ ਸੀ॥ ਕਰੀ ਮੁਲ ਕੁਨੀ ਦਾ ਸਮ ਸਤੁ ਲ ਨਿਵਾਸੀ॥
ਅਜਾਇ ਬਿਭੁਤੇ ਗੁਜਾਇ ਬਗਾਨੀ ਮੋ॥ ਹਰੀ
ਮੀ ਕਰੀ ਮੀ ਕਰੀ ਮੁਲ ਰਹੀ ਮੋ॥ ੧੯੭॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ
ਵਰਤੀ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ॥ ਸੁਯੰ ਭੁਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬ
ਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ॥ ਵਕਾਣੀ ਪ੍ਰਣਾ ਸੀ ਦਾਇ ਮਾਣੀ
ਸਰੂਪੇ॥ ਸਦਾ ਮੀ ਗਸੀਰੇ ਮੀ ਕਰੀ ਬਿਭੁਤੇ॥ ੧੯੮॥

52665

੧ ਚ ਵਹਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ

ਸਹਾਇ ॥ ॥ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮ ਭਗਉਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ ਗੁਰਨਾਨਕ ਲ

ਈ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗ ਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰ ਦ

ਸਰਾਮ ਦਾ ਮੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥ ਅਮਰ ਜਨ ਹਰ ਗੋਬਿ

ਦ ਨੂ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਿ

ਮਾਈ ਮੇਜਿਸਾਡਿਠੇ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਇ। ਤੇਗ ਬ ੩੧
ਹਾਦਰਾ ਸਿਮਰੀਏ ਪਰਨ ਉਨਿਧਾ ਮਾਵੇਧਾਇ।
ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੰਡਾ ਪ੍ਰ
ਥੇ ਮੇਸਾਜ ਕੈ ਜਿਨ ਸਭੁ ਮੈਸਾ ਰੁਧਿ ਪਾਇ। ਮਾਥਾ
ਮਾਥਿ ਸਨਮਹੇ ਸਮਾਜਿ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾਖੋਲੁ ਰਚਾਇ
ਬਣਾਇ। ਮਾਥਾ ਸੀਧ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ ਬਿਨੁ ਬਮਾ
ਗਗਨਿ ਰਹਾਇ। ਮਾਥਾ ਸਿਰਜੇ ਦਾਨੇ ਦੇਵਤੇ ਤਿਨ

ਮੰਦਰਿਬਾਦੁਰਚਾਇਆ ਤੈਹੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਜਿ
ਕੈ ਦੈਤਾ ਦਾਨਾ ਸੁਕਰਾਇਆ ਤੈਬੋਹੀ ਬਲੁ ਰਾਮ
ਲੈਨਾ ਲਬਾਣਾ ਦਹਸਰੁ ਪਾਇਆ ਤੈਬੋਹੀ ਬਲੁ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੈਕੈ ਸੁਕੇਸੀ ਪਕਾ ਤ੍ਰਿਗਿਰਾਇਆ ਬਰੇ
ਬਰੇ ਮੁਨੇ ਦੇਵਤੇ ਕਈ ਜੁਗਾ ਤਿਨੀ ਤਨੁ ਤਾਇਆ
ਕਿਨੀ ਤੇਰਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤ ਜੁਗ
ਬੀਤਿ ਮਾਮਧਸੀ ਲੀਤੇ ਤਾਮਾਇਆ ਨਚੀਕ

ਲਸਰੇਸਰੀਕਲਨਾਰਦਡਉਰੂਵਾਇਮਾਮਮਰੁ ੩੨
ਮਾਨੁਉਤਾਰਨਦੇਵਾਤੇਮਾਮਾਹਿਖਾਸੁਰਸੰਡਉਪਾਇ
ਮਾਜੀਤਲਣੇਤਿਨਦੇਵਤੇਤਿਹਲੋਕੀਰਾਜੁਕਮਾ
ਇਮਾਮਵਡਾਬੀਰਾਮਖਾਇਕੋਸਿਰਉਪਰਛੜ
ਫਿਰਾਇਮਾਮਦਿਤਾਇੰਦਨਿਕਾਲਕੋਤਿਨਰਿ
ਰਕੋਲਾਸਤਕਾਇਮਾਮਡਰਿਕੋਹਬੋਦਾਨਵੀਦਿ
ਲਮੰਦਰਿਤਾਸਵਪਾਇਮਾਮਪਾਸਦਰਗਾਦੇਇ

ਵਸਾਇਆ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਦਿਹਾੜੇਨਾਵਰ
ਆਈਦੁਰਗਸਾਹਾ ॥ ਇਵਬਿਰਥਾਸੁਣਾਈਆ
ਣਹਾਲਦੀ ॥ ਛੀਨਲਈਠਕੁਰਾਈਸਾਤੇਦਾਨਵੀ
ਲੋਕੀਤਿਹੀਫਿਰਾਈਦੇਹੀਆਪਈ ॥ ਬੈਠਵਾਇ
ਵਧਾਈਤੇਅਮਰਾਵਤੀ ॥ ਦਿਤੇਦੇਵਭਜਾਈਸਭ
ਨਾਰਾਕਸਾ ॥ ਕਿਨੇਨਾਜੇਤਾਜਾਈਮਹਖੇਵੈਤਨੂ ॥ ਤੇ
ਰੀਸਾਮਤਕਾਈਦੇਵੀਦੁਰਗਸਾਹਾ ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ ॥

੩੩
ਦੁਰਗਾ ਬੈਠ ਸੁਣਦੀ ਹਸੀ ਹੜਹੜਾਇ। ਉਹੀ
ਸੀਹੁ ਮੰਗਾਇ। ਮਾਰਾ ਕਸ ਕੁਖ ਣਾ। ਚਿਤਾ ਕਰ
ਹੁਨ ਕਾਈ ਦੇਵਾਨਾ। ਮਾਖਿਆ ਮਾਰੇ ਹੋਈ ਮਹਮਾ
ਈ ਗਾ ਕਸਿ ਮਾਰੇ ਣਾ। ੫। ਦੋਹਰਾ। ਰਾਕਸਿ ਮਾਏ
ਰੇਹ ਲੇਖੇ ਤਉ ਰਿਨ ਕੇ ਚਾਇ। ਲਸਕਨ ਤੇਰਾ ਬਰਛ
ਮਾਸੁ ਰਜਨ ਦਰਿਨ ਪਾਇ। ੬। ਪਉੜੀ। ਦੁਹਾਂ ਕੀਧ
ਰਾਮਾ ਹਿਜਰੇ ਦੇ ਲਸੀਖਨ ਗਾਰੇ ਬਜੇ। ਰਾਕਸਿ ਮਾ

ਏਰੋਹਲੇਤਰਵਾਰੀਬਖਸ਼ਸਜੇ। ਜੁਟੇਸਉਹੇਜੁ
ਪਨੁਇਕਜਾਤਨਜਾਣਨਭੁਜੇ। ਖੇਤਮੀਦਰਿਜੇਧੇ
ਗਜੇ। ੧॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਜੀਗਮਸਾਫਾਬਜਿਰਣਪੁਰੇ
ਨਗਾਰੇਚਾਵਲੇ। ਝੁਲਨਨੇਜੇਬੈਰਕਾਨੀਸਾਣਲਸ
ਨਿਲਸਵਾਲੇ। ਛੋਲਨਗਾਰੇਪਉਣਦੇਉਪਨਜ
ਣਜਟਾਵਲੇ। ਦੁਰਗਾਦਾਨੇਡਹੇਰਣਨਾਦਵਜਨ
ਖੇਤਭੀਗਾਵਲੇ। ਬੀਰਪਰੇਤੇਬਰਛੀਏਜਣਡਲ

ਚਮੁਟੇਆਵਲੇ॥ ਇਕਵਡੇਤੇਰੀਤੜਫਨਮਦਪੀ॥ ੩੪
 ਤੇਲੋਟਨਬਾਵਲੇ॥ ਇਕਚੁਣਚੁਣਸ਼ਾੜਓਕਢੀ
 ਅਨਰੇਤਾਵਿਚੋਸੁਇਨਾਡਾਵਲੇ॥ ਗਦਾਤ੍ਰਿਸੁਲਾ
 ਬਰਛੀਆਂਤੀਰਵਗਨਖਰੇਉਤਾਵਲੇ॥ ਜਣੁਡ
 ਸੇਭੁਜੀਗਮਸਾਵਲੇ॥ ਮਰਜਾਵਨਬੀਰਰੁਹਾਵ
 ਲੇ॥ ੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਖੂਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡਨੁਰਣਪੁਰੇ
 ਨਗਾਰੇ॥ ਧਾਏਰਾਕਸਿਰੇਹਲੇਚਉਰਿਗਰਦੋਭਾਰੇ॥

ਹਥੀ ਤੇ ਗਾਪ ਕਾੜੀ ਕੈਰਣਾ ਭਿੜੇ ਕਰਾਰੇ ਕਦੇ
ਨਨਠੇ ਜੁਪ ਤੇ ਜੋਧੇ ਜੁ ਝਾਰੇ ॥ ਦਿਲਾਵਿ ਚਰੇ ਹਥ
ਢਾਇ ਕੈ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੈ
ਬੀਰ ਖੇਤ ਉਤਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਜਾਪਨਾ ਬਿਜੁਲੀ ਸਿਰ
ਭਾਰ ਮੁਨਾਰੇ ॥ ५ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਦਮਾ ਮੇਦ
ਲਾਮ ਕਾ ਬਲਾ ॥ ਵੇਦੀ ਦਸਤ ਨ ਚਾਈ ਸੀ ਹਣ ਸਾ
ਰਦੀ ॥ ਪੋਟ ਮਲਿ ਦੇ ਲਾਈ ਮਾਹ ਖੇਦੈਂ ਤਨੂ ਗਾਰ

ਦੇ ਮਾਂ ਦਾ ਖਾਈ ਨਾਲੇ ਰੁਕੜੇ ਜੇ ਹੀ ਦੇ ਲ ਵਿਚ ੩੫
ਮਾਈ ਕਹੀ ਸੁਣਾਇ ਕੈ ਚੋਟੀ ਦੇ ਨਾ ਦੇ ਖਾਈ ਤ
ਰੇ ਧੂਮ ਕੇਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟਾ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ
ਮਣੀ ਮਾਂ ਜੁਟੀ ਮਾਂ ਧੂਹ ਲਈ ਮਾਤਰ ਵਾਰੀ ਦੇ
ਵਾਦਾ ਨਵੀ ॥ ਵਾਹ ਨ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਸੁਰੇ ਸੰਘ ਰੇ ॥ ਵ
ਗੈਰ ਤੁ ਤੁਲਾਰੀ ਜਿਉ ਗੈਰੁ ਬਾਬ ਸਤਾ ॥ ਦੇਖ ਨ
ਬੈਠ ਮਟਾਰੀ ਨਾਰੀ ਰਾਕਸਾਂ ਪਾਈ ਧੂਮ ਸਵਾਰੀ ਦੁ

ਰਗਾਦਨਵੀ॥ ੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਖਨਗਾਰੇਵਜ
ਨਮਾਮੇਸਾਮਣੇ॥ ਰਾਕਸਰਣਨਭੁਜਨਰੇਹੇਰੇਹ
ਲੇ॥ ਸੀਹਾਂਵਾਰੂਗੋਜਨਸਭੇਸੁਰਮੇ॥ ਤੁਣਿਤੁਣਿ
ਕੈਬਰਛੰਡਨਦਰਗਾਸਾਮਣੇ॥ ੧੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁ
ਰੇਨਗਾਰੇਦੇਹਰੇਰਣਸੀਗਣੀ॥ ਮਾਣੇ॥ ਪੁਕਿਲਪੇ
ਟੇਪੁਹਰੇਸਿਰਦਾਰਜਟਾਣੇ॥ ਉਖਲੀਮਾਂਨਾਸਾ
ਜਿਨਾਮੁਹਿਜਾਪਨਮਾਣੇ॥ ਧਾਏਦੇਵੀਸਾਮਣੇ॥

ਰਮੁਛਲੀਮਾਣੇਸੁਰਪਤਜੇਹੇਲੜਹਟੇਬੀਰ ੩੬
ਟਲੇਨਟਾਲੇਗਾਜੇਦੁਰਗਾਪੋਰਿਕੈਜਣੁਪਣੀ
ਮਰਕਾਣੇ॥ ੧੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਚੋਟਪਣੀਖਰਚਾ
ਮੀਦਲਾਮੁਕਾਬਲਾਪੋਰਲਣੀਵਰਿਮਾਮੀਦ
ਰਗਾਮਾਇਕੈਗਾਕਸਵਡੇਮਲਾਮੀਭੁਜਨਜਾ
ਣਦੇਅੰਤਹੋਇਸੁਰਗਾਮੀਮਾਰੇਦੇਵਤਾ॥ ੧੪॥
ਪਉੜੀ॥ ਅਮਰਾਣਤਪੁਰੇਨਗਾਰੇਦਲਾਂਭੁੜੀਦਿ

ਆਪਾਏਮਹਾਖਲਕੁਰਦੇਵਾਂਦਾਨਵਾਂਵਾਹ
ਨਫਟਕਰਾਰੇਰਾਕਸਿਰੇਹਲੇ॥ ਜਾਪਨਤੇਰੀਅੰ०
ਰੇਮਿਅਨੋਪੁਹੀਅੰ॥ ਜੋਧੇਵਡੇਮੁਨਾਰੇਜਾਪਨਖੇ
ਤਾਵਿਚੇ॥ ਦੇਵੀਆਪਸਵਾਰੇਪਬਾਜਵੇਹਣੇ॥
ਕਦੇਨਆਖਨਹਾਰੇਪਾਵਨਸਾਮਣੇ॥ ਦੁਰਗਾਸ
ਭਸਪਾਰੇਰਾਕਸਿਖੜਗਲੇ॥ ੧੫॥ ਪਉੜੀ॥
ਉਮਲਲਖੇਜੋਧੇਮਾਰੂਬਾਜਿਮਾਬਦਲਜਿਉ

ਮਹਿਖਾਸਰਰਣੁਵਿਚਿਗਾਜਿਮਾਯਾਇਦ੍ਰਜੇਹਾ ੩੧
ਜੇਧਾਮੇਥਉਕੁਜਿਮਾਯਾਕਉਣੁਵਿਚਾਰੀਦੁਰ
ਗਾਜਿਨਰਣੁਸਾਜਿਮਾਯਾ ੧੬੧ ਵਜੇਫਲਨਗਾ
ਰੇਦਲਾਂਮੁਕਾਬਲਾਤੀਰਫਿਰੈਰੈਬਾਰੇਮਾਮੋਸੰ
ਮਣੇਅਮਗਣਤਬੀਰਸੰਘਾਰੇਲਗਾਦੀਕੈਬਰੀ
ਭਿਰੋਜਾਣੁਮਨਾਰੇਮਾਰੇਬਿਜੁਦੇਗਾਖੁਲੀਵਣੀ
ਦੈਤਮਹਾੜੇਸਕੁਸੁਰਮੇਸੁਤੇਜਾਣਜਟਾਲੇਰੰਗੰ

ਖਾਇਕੈ॥ ੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਹਾਰੀ ਪਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ
ਨਾਲਿ ਧਉ ਸਾਂਭਾਰੀ॥ ਕੜਕਉ ਠਿਆਫਉ ਜਤੇ ਵ
ਡਾ ਮਹੀਕਾਰੀ॥ ਲੈਕੈ ਚਲਿ ਮਾਸੁ ਰਮੇ ਨਾਲਿ ਵਡੇ
ਹਜਾਰੀ॥ ਮਿਮਾਨੇ ਖੰਡਾ ਪੂਹਿ ਮਾਮਹ ਖਾਸੁ ਰ
ਭਾਰੀ॥ ਉਮਲਲ ਬੇਸੁ ਰਮੇ ਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰਾਰੀ
॥ ਜਾਪੋ ਚਲੇ ਰਤ ਦੇਸ ਲਲੇ ਜਟ ਪਾਰੀ॥ ੧੮॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਟ ਪਟੀ ਜਮ ਪਾਣੀ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ

॥ ਪੂਹਿ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ਦੁਰਗਾ ਮਿਮਾਨਤਾ ਚੰਡੀਰੰ ॥ ੩੮ ॥
ਕਸਿ ਖਾਣੀ ਵਾਹੀ ਦੇਤਨੁ ਕੋ ਪਰਚੁਰਚ ਵਾਣੀ ਲ
ਬੀ ਕਰਗਲੈ ਪਾਖਰਤੁ ਰੇ ਪਲਾਣੀ ਰਤ੍ਨ ਕੀ ਧ
ਰਤੁ ਜਾਇ ਲੇਦੀ ਮਪਾਸਿ ਖਾਣੀ ਸਿਰਾਧਉ
ਲਾਦੇ ਮਾ ਕੂਰਮ ਸਿਰਲਾਹਿ ਲਾਣੀ ਦੁਸਮਨ
ਮਾਰਿ ਕੈ ਵਢੇ ਗਨ ਤੇ ਖਾਣੀ ਮੁਏ ਖੇਤ ਵਿਚਾਰ
ਣਾ ਵਿਚ ਪਤੀ ਖਾਣੀ ਲੋਹੁ ਮਿਝਦੀ ਚਾਰੇ ਜੁਗ

ਕਹਾਣੀ ਚਲ ਗਤੇ ਗਾਦੀ ਆਬਿਧਣ ਖੇਤ ਵਿਹਾ
ਣੀ ਮਹ ਖੇਵੈ ਤਨੂ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤੀ ਮਹ ਖਾਸ ਰਵੈ ਤਮ
ਰੇਦੁ ਰਗਾ ਮਾਇ ਮਾ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਰਾਣੀ ਸਿ
ਪਨ ਚਾਇ ਮਾ ਮਾਰੈ ਵੀਰ ਜਟਾਣੀ ਦਲ ਵਿਚ
ਮਰਾ ਲੇ ॥ ਮੰਗਨ ਨਾਹੀ ਪਾਣੀ ਦਲੀਹੀ ਕਾਰ ਕੈ
ਜਣ ਕਰੀ ਸਮਾਇ ਪਠਾਣੀ ਜੁਣੈ ਕੈ ਰਾਗ ਨੂਰ
ਤੂ ਦੇਹ ਕੁਵਾਣੀ ਚਲੇ ਬੀਰ ਖੇਤਾ ਪੀਤਾ ਫੁਲ

ਇਸ ਮੁਖੀ ਪ੍ਰਸਾਸਨ ਸੂਰਮੇ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋਈ ਮਛਲੇ ਪ੍ਰਾ ੩੨
ਭਵਾਨੀ ਦੇਵ ਨੂਰਾ ਜਵੇ ॥ ਈਸਰ ਦੀ ਬਰਦਾ
ਨੀ ਹੋਈ ਜਿਤਾ ਦਿਨ ॥ ਸੰਭਾਨ ਸੰਭਾਨ ਗੁਮਾਨੀ ਜ
ਨ ਮੇਸੂਰ ਮੇ ॥ ਈਵ ਦੀ ਰਜ ਪਾਨੀ ਤਕੀ ਜਿਤ ਨੀ
॥ ੨੧ ॥ ਈਵ ਪੁਰੀ ਤੇ ਪਾਵਣਾ ਵਡ ਜੇ ਪੀਮਤਾ ਪ
ਕਾਇ ਮਾਸੀ ਜਪਟੇ ਲਾਪਾ ਖਰਾ ਕੁੜੀ ਸੀਦਾ
ਸਾਜ ਬਣਾਇ ਮਾਸੀ ਜਮੇ ਕਟਕਾ ਮਛਹਣੀ

ਅਸਮਾਨੁਗਰਦੀਛਾਇਆ ਰੋਹਸੁ ਭੁਨਿਸੁ
ਭੁਸਿਧਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਭੁਨਿਸੁ
ਭੁਮਲਾਇਆ ਵਡੁ ਜੇਧੀ ਸਿਘਰਵਾਏ ॥ ਰੋ
ਹਦਿ ਖਾਨੀ ਦਿਤੀ ॥ ਆਵਾਰਿਆ ਮੀਤੁ ਰੇਨ
ਚਾਏ ॥ ਪੁਰੇਦ ਮਾਮੇ ਦੇਹ ਰੇਜ ਮਬਾਹਣੁ ਜਿ
ਉਮਰੜਾਏ ॥ ਦੇਉ ਦਾਨੁ ਲੁਝਣੁ ਮਾਏ ॥
੨੩ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਉ ਮਨਾਰੀ ਸਿਘਰੁ ਰਚਿਆ ॥ ਫੁ

ਲਖਿ ਤੇਜੁ ਬਾਰੀ ਬਾਣੇ ਜੋ ਧਿਆ ਭੂਤਾ

ਇਲਾਂ ਕਾਰੀ ਗੋਸਤ ਭਾਖਿਆ ਹੁਮ ਤੁਧੁ ਮ

ਤੁਜਾ ਗੀ ਪਤੀ ਸੁਰਿ ਮਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਟ ਪਈ ਨ

ਗਾਰੇ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾ ਵਲਾਂ ॥ ਦਿਤੇ ਦੇ ਉਭਰ ਗਾ

ਈ ਮਲਿ ਕੈ ਰਾਕਸੀ ॥ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾ

ਈ ਦੇਹੀ ਮਾਪਣੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਮਤ ਕ

ਈ ਦੇਵਾ ਤੁਰਾਇ ਮਾ ॥ ਮਾਦੀ ਚੰਡ ਚੜਾਈ

ਉਤੇਰਾ ਕਸਾਂ॥ ੨੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਈ ਫੇਰ ਭਵਨੀ
ਖਬਰੀ ਪਾਈ॥ ਮਾ॥ ਦੈਤ ਵਡੇ॥ ਮਰੁ ਮਾਨੀ ਹੋਏ ਏਕ
ਠੇ॥ ਲੋਚਨ ਪੂਮ ਰੁਮਾਨੀ॥ ਗਾਇ ਬੁਲਾਇ॥ ਮਾ॥ ਜਰਾ
ਵਿਚ ਵਡਾ ਦਾਨੇ॥ ਮਾ॥ ਪਕਹਾਇ॥ ਮਾ॥ ਸਟ ਪਈ ਖਰ
ਚਾਮੀ ਦੁਰਗਾ॥ ਲਿ॥ ਮਾ॥ ਵਣੀ॥ ੨੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੜ
ਕਉਠੀ ਰਣ ਚੰਡੀ॥ ਫਉਜਾ ਦੇ ਖਕੇ॥ ਪੂਹਿ॥ ਮਾ॥ ਮਨੇਖ
ਡਾਹੇਈ॥ ਸਾਮਣੇ॥ ਸਭੈ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਪੂਮ ਰਨੇ॥ ਟਵੇ॥

ਜਣ ਲੈ ਕਟੇ ਮਾਰੇ ਦਰਖਤ ਬਾਢੀ ਮਾ॥ ੨੭॥ ਪਉ ੪੭

ੜੀ॥ ਚੋਬੀ ਪਉ ਸਬ ਜਾਣੀ ਦਲਾ ਮੁਕਾ ਬਲਾ॥ ਰੋਹ ਭਵਾਨੀ

ਮਾਈ ਉਤੇ ਰਾਕਸਾ॥ ਖਬੈ ਦਸਤ ਨ ਚਾਣੀ ਸੀ ਹਣ

ਸਾਰ ਦੀ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਮਾਵੇ ਤਨ ਲਾਣੀ ਕੀਤੀ ਰੰਗਾਈ॥

ਗੁਣੀ ਮਾਮਾਰ ਗੁਣੀ ਦੁਰਗਾ ਜਾਣਿ ਕੈ॥ ਰੋਹੋ

ਇਚ ਲਾਣੀ ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੂ॥ ਜਮ ਪੁਰ ਦੀ ਮਾਪ

ਠਾਣੀ ਇਚ ਨ ਪੁਮ ਨੂ॥ ਜਾਪੋ ਦਿਤੀ ਸਾਈ ਮਾਰਨ ਸੇਭ

ਦੀ॥ ੨੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਨੇਦੈ ਤਪਕਾਰੇ ਰਾਜੇ ਸੁਰੁਖੇ
॥ ਲੋਚਨੁ ਪੂਮ ਸੀਪਾਰੇ ਸਣੈ ਸਿਪਾਹੀ ਮਾ॥ ਚੁਣਿ
ਚੁਣਿ ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ ਮੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ॥ ਜਾਪਨ ਮੰਬਰਿ
ਤਾਰੇ ਤ੍ਵੰਗਨ ਸੂਰਮੇ॥ ਰਿਰੇ ਪਰਬਤ ਭਾਰੇ ਮਾਰੇ
ਬਿਜੁ ਦੈ॥ ਦੈ ਤਾ ਦੇ ਦਲਹਾਰੇ ਦਹ ਸਤੁ ਖਾਇ ਕੈ॥
ਬਚੇ ਸੁਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਰਹ ਦੇ ਰਾਇ ਥੈ॥ ੨੯॥ ਪਉੜੀ॥
ਰਹਹੋ ਇਬਲਾਏ ਰਾਕ ਸਿਰਾਇ ਨੇ॥ ਬੈਠੇ ਮਤਾਪ

ਕਾਈ ਦੁਰਗਾਲਿ ਮਾਵਟੀ ਚੰਡ ਮਰ ਮੰਡ ਪਠਾਏ ੪੨

ਬਹੁਤਾ ਕਟ ਕੁਦੈ ਜਾ ਪੇਛ ਪਰਛਾਏ ਬਣੀ ਮਾਕੇ ਜ

ਮਾ ਜੇਤੇ ਰਾਇ ਬਲਾਏ ਚਲੇ ਜੁ ਝਨੇ ਜਣ ਜਮ ਪ

ਰਪ ਕੜ ਚਲਾਏ ਸਭੁ ਮਾਰਨੇ ੩੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛੇਲ

ਨਗਾਰੇ ਵਾਏ ਦਲਾ ਮੁਕਾ ਬਲਾ ਰੇ ਹੁਰ ਹੋਲੇ ਮਾਏ

ਉਤੇਰਾ ਕਸਾਂ ਸਭੁ ਨੀਤੁ ਰੇ ਨਚਾਏ ਬਰਛੇ ਪਕ ਤ੍ਰਿਕੈ

ਅਬਹੁਤੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ ਮੰਦ ਰਿਖੇ ਤਦੈ ਤੀਰੀਛ

ਹਥ ਰਿਲਾਈ ਬੁਠੀ ਦੇਵਤਾ॥ ੩੧॥ ਕੁਰੀ ਸਿਖਵ
ਜਾਏ ਸੇਧਾਰਿ ਰਚਿ ਮਾ॥ ਤਾਣਿ ਤਾਣਿ ਤੀਰਚਲਾ
ਏ ਦੁਰਗਾਧਨ ਖਲੈ॥ ਜਿਨ ਦਸਤ ਉਠਾਏ ਰਹੇ
ਜੀਵਦੇ॥ ਚੰਡਾ ਮਰਸੰਡੁ ਖਪਾਏ ਦੇਨ ਦੇਵਤਾ॥
੩੨॥ ਸੰਭੁ ਨਿਸੰਭੁ ਰਿਸਾਏ ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਸੁਣਾ॥ ਜੋ ਧੇਸ
ਭੁਬਲਾਏ ਮਪਣੁ ਮਜਲਸੀ॥ ਜਿਨੀ ਦੇ ਉਭੁ ਜਾਏ
ਇਵੇ ਜੇਹਵੇ॥ ਤੇਈ ਮਾਰਿ ਰਾਏ ਪਲ ਵਿਚ ਦੇਵ

ਤਾਹਿਰਸੁਣਵਤਬੀਜਚਲਾਏਬੀੜਰਾਇਦੇ ੪੩
ਸੀਜਪਟੇਲਾਪਾਏਚਿਲਕਤਟੇਪੀਮਾਯੁਝੁਣ
ਨੇਮਰੜਾਏਰਾਕਸਰੇਹਲੇਕਦੇਨਕਿਨੈਹਟਾਏਜੁ
ਝਮਚਇਕੋਮਿਲਤੇਈਦਾਨੇਮਾਏਹੁਣਸੀਪਾ
ਰਿਦੇਖਣਾ॥੩੩॥ਪਉੜੀ॥ਦੇਤੀਡੰਡਉਭਾਰੀ
ਨੇੜੈਮਾਇਕੋਸੀਪਕਰੀਮਸਵਾਰੀਦੁਰਗਾ
ਸੇਰਸੁਣਾ॥ਖਬੈਦਸਤਉਭਾਰੀਗਦਾਹਿਰਾਇਕੋ॥

ਸੈਨਾ ਸਕੁ ਸੰਘਾਰੀ ਸੁਣ ਵਤ ਬੀਜ ਦੀ ॥ ਜਨਮ ਦ
ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ ਪੂਮਨ ਸੁਰਮੇ ॥ ਮਗਣਤ ਪਾਉ ਪ
ਸਾਰੀ ਰੁਲੇ ਮਗਾਤ੍ਰਿ ਵਿਚਿ ॥ ਜਾਪੇ ਖੇਡ ਖਿਡਾਰੀ
ਸੁਤੇ ਫਾਰਾਨੁ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਣ ਵਤ ਬੀਜ ਹੀ ਕਾਰੇ ਰਹਦੇ
ਸੁਰਮੇ ॥ ਜੇਧੇ ਜੇਰੁ ਮੁਨਾਰੇ ਦਿਸਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥ ਸ
ਭਨੀ ਦਸਤ ਉਕਾਰੇ ਤੇਗਾ ਪੁਹਿ ਕੈ ॥ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਪੁ
ਕਾਰੇ ਮਾਏ ਸਾਂਮਣੇ ॥ ਸੰਜਾ ਤੇਠ ਠਿਕਾਰੇ ਤੇਗੀ ਉ

ਭਰੋ॥ ਪਾਟਪਾਨੁ ਨ ਠੀਕ ਮਾਰੇ ਜਾਣਿ ਬਣਾਇ ਕੇ॥

॥੩੫॥ ਸਟਪਈ ਜਮ ਪਾਣੀ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾ ਬਲਾ॥

ਮਰ ਬਰਗ ਸਤਾਈ ਦਲਾਇ ਚਿਪਤੀ ਚਿਸਟੇਤੁ॥

ਰਾਖਲਾਈ ਡਿਗਨੁ ਸੁਰਮੇ॥ ਉਠਿ ਉਠਿ ਮੰਗਨਿ ਪਾ

ਣੀ ਪਾਇਲਤ ਪੁਮਦੇ॥ ਏਵਰੁ ਮਾਰ ਵਿਹਾਣੀ ਉਪ

ਰਰਾ ਕਸਾ॥ ਬਿਜਲਾ ਜਿਉ ਪੁਰਲਾਣੀ ਉਠੀ ਦੇਵ

ਤਾ॥ ॥੩੬॥ ਪਾਉੜੀ॥ ਚੋਬੀਧ ਉਸ ਉਭਾਰੀ ਦਲ

ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਰੁਸੈਨ ਮਾਰੀ ਪਲਾਵਿ ਚਿਦਾਨਵੀ॥

ਦੁਰਗਾ ਦਾਨ ਮਾਰੇ ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੋ ਸਿਰਾਵਿ ਚਿ॥

ਤੇਗਵਗਾਈ ਸੁਣਵਤ ਬੀਜ ਦੇ॥ ੩੭॥ ਅਗਣ

ਤਦਨੇ ਭਾਰੇ ਹੋਏ ਲੋਹਾ ਮਾਜੇ ਪੇਜੇ ਰੂਪ ਨਾਰਾਮ

ਦਰਿਖੇਤ ਦੇ॥ ਦੁਰਗਾ ਨੇਲ ਲਕਾਰੇ ਮਾਵਨ ਸਾਮ

ਣੇ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਰੁਸੈ ਪਾਰੇ ਰਾਕਸ ਮਾਵ ਦੇ॥ ਰਤੂ ਦੇ

ਪਰਨਾ ਲੇਤਿ ਨ ਤੇ ਭਾਇ ਪਏ॥ ਉਠੇ ਕਾਰਣਿ ਮਾਰੇ

ਰਾਕਸਹੜਹੜਾਇ॥੩੮॥ਧਗਾਸੀਰਾਣੀਆਣੀਸਿ
 ਪਰਵਾਇਆਬਰਛੀਬੀਬਣੀਆਣੀਸੁਰੇਸੀਪਰੇ
 ਭੋੜੀਮਚਿਮਾਬੀਰਾਣੀਦੁਰਗਾਦਾਨਵੀਆਰ
 ਮਚੀਮੁਹਰਾਣੀਮੀਦਰਿਖੇਤਦੈ॥ਜਣਨਟਲਬੇ
 ਛਾਣੀਫੇਲਬਜਾਇਕੈ॥ਰੋਹੂਫਾਬੀਜਾਣੀਲੋਬੀ
 ਜਮਧੜੀ॥ਪਣਵੀਚਿਜਿਉਛਛਾਣੀਤੇਗਾਹਸੀ
 ਮਾਪੁਮਰਮਾਰਿਸਿਆਣੀਬਣੀਮਾਂਕੇਜਮਾਂ॥

॥੩੮॥ ਧਰਾਸੁ ਲਿਖ ਜਾਈਆ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ॥
ਧੁਹੀਆ ਮੋਲਣਈਆ ਜੁਆਨੀ ਸੂਰਮੀ॥ ਸੁਣਵਤ ਬੀ
ਜਬ ਧਾਈਆ ਮਗਣਤ ਸੂਰਤਾਂ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਚਿਹੇਆ
ਈਆ ਰੋਹ ਬਾਢਾਇ ਕੈ॥ ਸਭੁ ਨੀਆ ਣਵਗਾਈਆ
ਤੇਗਾਂ ਧੁਹਿ ਕੈ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭੁ ਬਚਾਈਆ ਢਾਲ ਸੀਕੁ
ਲਕੈ॥ ਦੇਵੀਆ ਧਚਲਾਈਆ ਤਕਿਤ ਕਿਦਾ ਨਵੀ
॥ ਲੇਹੁ ਨਾਲਿ ਰੂਬਾਈਆ ਤੇਗਾ ਨੀਰੀਆ॥ ਸਾਰੇ

ਸੁਤੀ ਜਣਨਾਣੀਆਂ ਮਿਲ ਕੈ ਦੇਵੀਆਂ ਸਭੁ ਮਾਰਗਿ ੪੬
ਰਾਣੀਆਂ ਮੰਦਰਿ ਖੋਤ ਦੇ ॥ ਤਿਵੂੰ ਫਿਰਿ ਸਵਾਣੀਅੰ
ਹੋਣੀਆਂ ਸੁਰਤਾ ੪੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰੀ ਸੰਘ ਰਿਰਾਚਿ
ਆਢੇ ਲਸੀਖ ਨਿਗਾਰੇ ਵਾਇਕੈ ॥ ਚੰਡਾਚਿਤਾਰੀ
ਕਾਲ ਕਾਮ ਨ ਬਹਲਾਰੇ ਸਬ ਢਾਇਕੈ ॥ ਨਿਕਲੀਅ
ਥਾਢੇ ਰੈ ਕੈ ਜਣ ਫਤੇ ਨੀਸਾਣ ਬਜਾਇਕੈ ॥ ਜਾਗ
ਸੁਜੀ ਮੀਜੁ ਪਨੁ ਜਰਵਾਣਾ ਜਣ ਮਰੜਾਇਕੈ ॥ ਦ

ਲਵਿਚਿਧੇਰਾਪਾਤਿਅਜਣਸੀਹਤੁਰਿਅਗਾਇ
ਣਾਇਕੋਅਪਾਵਿਸੁਲਾਹੈਇਅਤਿਹੁਲੋਕਾਤੇ
ਖਨਸਾਇਕੋਰੋਹਸਿਧਾਣੀਅਚਕਪਾਨਕਰਾਨ
ਦਾਖਨ੍ਨਗਉਠਾਇਕੋਅਰੋਰਾਕਸਬੈਠੋਰੋਹਲੇ
ਤੀਰੀਤੇਰੀਛਹਬਰਿਲਾਇਕੋਪਕੜਪਛਾੜੇ
ਰਾਕਸਾਦਲਦੈਤਾਂਅੰਦਰਿਜਾਇਕੋਬਹੁਕੇ
ਸੀਪਕੜਪਛਾੜੇਅਨਿਤਿਨਅੰਦਰਿਧੁਮਰਚ॥

ਇਕੋ ਬਡੇ ਬਡੇ ਚੁਣ ਸੂਰ ਮੇਗਾ ਹੋ ਕੋਟੀ ਦਏ ਚ ੪੭

ਲਾਇਕੋ ਰਣ ਕਾਲੀ ਗੁਮਾਸਤਾ ਇਕੋ ॥ ੪੯ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾ ਕੀ ਪਾਰਾ ਮਹਿ ਜੁਝੇ ਮਣੀ ਮਾਰ

ਚੋਈ ਮਾਂ ਪੂਰਿ ਪਾਣੀ ਤੇ ਪੀ ਮਾਨ ਨਿਲੇ

ਹੂਧੋਈ ਮਾਂ ॥ ਹੂਰਾ ਸੁਣ ਵਤ ਬੀਜ ਨੂਪ ਤਿਧੇ

ਰਿਖ ਲੋਈ ਮਾਂ ਲਾੜਾ ਦੇ ਖਨ ਲਾੜੀ ਮਾਂ ਚਉ

ਗਿਰਦੇ ਹੋਈ ਮਾਂ ॥ ੪੨ ॥ ਚੋਬੀ ਪਉਸਾ ਪਾਈ

ਦਲਾਮੁਕਾਬਲਾ ਦਸਤੀ ਪੁਹਨ ਚਾਣੀਆਂ ਤੇ
ਗਾਂਨੀ ਗੀਆਂ ਸੁਰਿ ਮਾਨੇ ਤਨ ਲਾਣੀਆਂ ਰੋ
ਸਤਾ ਗੀਆਂ ਬਿਧਣ ਰਾਤੀਆਂ ਟੀਆਂ ਮਾਮ
ਰਦਾਧੋ ਤ੍ਰਿਮਾਂ ਜੋਗ ਟੀਆਂ ਮਿਲਿ ਪਾਣੀਆਂ
ਲੋਹੁ ਭਖਣਾ ਫੁਓ ਜਾਮਾਰ ਹਟਾਣੀਆਂ ਦੇਵਾ
ਦਾਨਵਾ ਭਜਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਣੀਆਂ ਗਾਂਜੇ ਸੰਭੁ
ਥੋ ਭੁਣੀ ਨਪ ਉਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਬੀਦਾਰ ਕਤਦੀ

ਮਾਕਲੀਖੇਤਖਪਾਈਆਂਸਰੇਸੁਰਤਾਬਹੁ ੪੮
ਤੀਮਿਰੀਬਿਹਾਈਆਂਪੜੀਆਂਕਲਕੀਆਂ
ਜਾਣਨਜਾਣੇਮਾਈਆਂਬੁਝੇਸੁਰਮੇ॥੪੩॥ਸੰਭ
ਸੁਣੀਕਰਹਾਲੀਸੁਣਵਤਬੀਜਦੀਰਣਵਿਚਿ
ਕਿਨੈਨੜਾਲੀਦੁਰਗਾਮਾਵਦੀਬਹੁਤੇਬੀਰਜਟਾ
ਲੀਉਠੇਮਾਖਕੈਚੋਟਾਂਪਾਨਤਬਾਲੀਜਾਸਾਂਜਧਨੁ
ਥਰਿਥਰਿਪਿਥਮੀਚਾਲੀਦਲਾਚੜ੍ਹਦਿਮਾਨਾ

ਉਜੇਵੇਹੇਹਾਲੀਸਹਦਰੀਆਉਦਿਚਿਆਪੂੜਿਉ
ਤਾਹਾਪਾਲੀਛੜੀਤੁਰੰਗਾਮਾਂਜਾਣਿਪੁਕਾਰੂ
ਚਾਲੀਧਰਤੀਇਵਥੈ॥੪੪॥ਪਉੜੀ॥ਆਹਰਿ
ਮਿਲਿਅਮਾਮਾਹਰੀਆਸੇਣਸੁਰਿਅਸਾਜੀ॥ਚ
ਲੇਸਉਹੇਦੁਰਗਸਾਹਿਜਣਕਾਬੈਹਾਜੀ॥ਤੀਰੀਤੇ
ਰੀਜਮਧੜੀਰਣਵੰਡੀਕੁਾਜੀ॥ਇਕਘਾਇਲ
ਪੁਮਨਸੁਰਮੇਜਣਮਕਤਬਕਾਜੀ॥ਇਕਬੀਰਘ

ਰੇਤੇ ਬਰਛੀਏ ਜਿਉ ਪ੍ਰਕਪ ਉਨ ਨਿਵਾਜੀ॥ ਇਕ

ਦੁਰਗਾਸ ਉਹੇ ਖੁਨਸਾਇਨ ਤਾਜੀ॥ ਇਕ ਪਾਵ

ਨ ਦੁਰਗਾਸਾਮਣੇ ਜਿਉ ਭੁਖਿਆ ਪਾਜੀ॥ ਕਦੇ

ਨ ਰਜੇਜੁ ਤੇਰ ਜਹੇ ਇਰਾਜੀ॥ ੪੫॥ ਬੀਜੇ ਸੀਰ

ਲੀ॥ ਮਾਣੇ ਸੀਘਰ ਰੂਹ ਰੇ॥ ਡੇਹ ਜੁਖੇ ਤਜਟਾ ਲੇਹ

ਠਾਜੇ ਤ੍ਰਿਕੈ॥ ਨੇਜੇ ਬੀਬ ਲੀ॥ ਮਾਣੇ ਦਿਸ ਨਿਓ ਰੜੇ॥

ਚਲੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ ਨਾਵ ਟਰੀ ਗਾਨ॥ ੪੬॥ ਪਉੜੀ॥

ਦੁਰਗਾਮ ਤੈ ਦਾਨ ਵੀ ਸੁਲ ਹੋਈ ਮਾਂ ਕੰਗਾਂ ਵਛ
ਕੁਪਤੀ ਸੁਰੀ ਮਾਵੇ ਚਿਖੇਤ ਖਤੰਗਾ ਸੁਹਿਰੀ
ਪਾਣਾ ਤਿਖੀ ਮਾਂ ਬਢਲਾ ਹਨਿ ਮੰਗਾ ਪਹਲ
ਦਲਾ ਮਿਲੀ ਦੇ ਮਾ ਕੁੜ ਪਾਇ ਮਾਨਿ ਹੰਗਾ ॥੪੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਓਰ ਕੁਛ ਉਜਾ ਮਾਣੀ ਮਾਂ ਬੀ ਕਚੜੇ ਕੀ
ਧਾਰੀ ਸਕੜ ਕੀ ਮਾਂ ਮੋਕਢੀ ਮਾਂ ਤਿਖੀ ਮਾਂ ਤਰਵ
ਰੀ ਕੜਕ ਉਠੇ ਰਣ ਮਾਚੇ ਮਾਵੇ ਰੰਗਾਰੀ ॥

ਸਿਰਪੜਬਾਹਾਂਗਨਲੇਫੁਲਜੇਹੈਬਾੜੀ। ਜਾਪੇ ੫੦

ਕਾਟੇਬਾਢੀ। ਮਾਰੁਖਚੰਦਨ। ਮਾਰੀ॥ ੪੮॥ ਦੁਹਾ

ਕੀਧਾਰਾਮੁਹਿਜੁੜੇਜਾਸਟਪਈਖਰਵਾਰਕਉ॥

ਤਕਤਕਕੈਬਰਿਦੁਰਗਸਾਹਤਕਮਾਰੇਭੁਲੇਜੁ

ਸ਼ਾਰਕਉ॥ ਪੇਦਲਮਾਰੇਹਾਬੀਮਾਸੀਗਰਬਰਿ

ਰੇਮਸ਼ਾਰਕਉ॥ ਸੋਹਨਸੀਜਾਬਾਰਾੜਾਂਜਣਲ

ਗਫੁਲਮਨਾਰਕਉ॥ ਗੁਸੇਮਾਈਕਲਕਾਹ

ਬਿਸਜੇਲੈ ਤਰਵਾਰ ਕਉ ਆਏ ਦੂਪਾਰ ਉਥਿ ਤਪਾਰ
ਹਰਿ ਨਾਕਸ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਕਾਰ
ਹੀ ਕੀਧਾਰ ਕਉ ॥ ਸਦਰ ਹਮ ਤੇ ਰੇਵਾਰ ਕਉ ॥
੪੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਹਾ ਕੀਧਾਰਾ ਮਹਿ ਜੁੜੇ ਸਟਪ
ਈਜਮ ਪਾਣ ਕਉ ॥ ਤਦੀ ਖੀਰਾਨ ਸੀਭਨ ਚਾਇ
ਮਾਰੂਣ ਲਉ ਪਰਿਬਰਗਾਸ ਤਾਂ ਟਕਉ ॥ ਫੜੀ
ਬਿਲੈ ਦਮਗਾਇਉ ਸਫੁਰਮਾਇ ਸਕਰਿ ਮਲਤਾ ॥

ਨਕਉਗੁਸੇਮਾਈਸਾਮਣੇਰਣਿਮੰਦਰਿਘ ॥ ੫੧

ਤਨਘਾਣਕਉਗਮਰੈਤੇਰਾਵਗਾਈਦੁਰਗਾ

ਸਾਹਬਦਸੇਰੁਨਬਹੀਪਲਾਣਕਉਗਰੜਕੀ

ਜਾਇਕੈਪਰਤਕਉਗਬਦਪਾਖਰਬਦਕਿਕਾ

ਣਕਉਗਬੀਰਪਲਾਣਡਿਗਿਮਾਕਰਿਸਿਜ

ਦਾਸੇਰੁਸੁਜਾਣਕਉਗਸਾਬਾਸਸਲੋਣਖਾਨਕ

ਉਗਸਦਾਸਾਬਾਤੈਰੇਤਾਣਕਉਗਤਰੀਫਾਂਪਾਨ

ਚਬਾਨਕਉ।ਸਦਰਹਮਤਕੈਫਾਂਖਾਨਕਉ।ਸ
ਦਰਹਮਤਤੁਰੇਨਚਾਣਕਉ॥੫੦॥੫੫ਉੜੀ॥
ਦੁਰਗਾਮਤੈਦਾਨਵੀਗਾਹਿਸੀਪਾਰਿਕਥੋ।ਓ
ਰੜਉਠੇਸੁਰਮੇਮਾਡਾਹੇਮਥੋ।ਕਟਤੁਫੰਗੀਕੈ
ਬਰੀਦਲਗਾਹਿਨਿਕਥੋ।ਦੇਖਨਿਜੰਗਫਰੇਸ
ਤੇਮਸਮਾਨੇਲਥੋ॥੫੧॥੫੫ਉੜੀ॥ਦੁਹਾਰੀਧਾ
ਰਾਮੁਹਜੁੜੇਦਲਪੁਰੇਨਗਾਰੇ।ਓਰੜਮਾਏ

ਸੂਰਮੇ ਸਿਰ ਦਾਰ ਰਹਿ ਮਾਰੇ। ਲੈ ਕੈ ਤੇਰਾ ਬਰਛੀ ॥ ੫੨

ਮਾਹ ਬਿਮਾਰ ਉਭਾਰੇ। ਟੋਪ ਟੇਲਾ ਪਾਧਰਾਗ

ਲਿਸੀ ਜਸ ਵਾਰੇ। ਲੈ ਕੈ ਬਰਛੀ ਦੁਰਗ ਮਾਹ ਬਹੁ

ਦਾਨ ਵਮਾਰੇ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਰਬੀਰਾ ਜਪੋ ਤ੍ਰਿਣੀ ਮਾਰਭੁ

ਇਤੇ ਭਾਰੇ॥ ਜਾਣਹ ਲਵਾਣੀ ਸੀਖਨਾ ਲਿਵਿਨ ਵ

ਡੇਉਤਾਰੇ॥ ੫੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੀ ਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ

ਨਾਲ ਪਉਸਾਂ ਕਾਰੀ॥ ਲਣੀ ਕਰਾ ਬਿਤੀ ਦੁਰਗ ਮਾਹ

ਵਰਜਾਗਨਭਾਰੀ॥ ਲਾਣੀਰਾਜੇਸੁਨੈਰਤੁਪੀਅਮੇਪ
ਮਾਰੀ॥ ਸਿਭੁਪਲਾਟੇਡੇਰਿਗਾਮਾਉਪਮਾਬੀਚਾਰੀ॥
ਰੂਬਰਤੂਨਾਲਹੁਨਿਕਲੀਬਰਛੀਦੁਪਾਰੀ॥ ਜਾਣ
ਰਜਾਦੀਉਤਰੀਪੇਨਸੁਹੀਸਾਰੀ॥ ਪੜਾਪਉੜੀ॥
ਦੁਰਗਾਅਤੇਦਾਨਵੀਭੇੜਪਾਇਆਸਬਾਹੀ॥ ਸ
ਸਤਪੁਤ੍ਰਤੇਦੁਰਗਾਸਾਹਗਾਹਿਸਭਨੀਬਾਹੀ॥ ਸਿਭੁ
ਨਿਸ਼ਿਭੁਸੀਪਾਰਿਅਵਥਜੇਹੇਸਾਹੀ॥ ਫੁਉਜਾਂਰਾਕ

ਸਿਹਾਰੀਆ ਦੇ ਖੋਰੇ ਵਨ ਧਾਹੀ॥ ਮੁਹਿ ਕੜੂ ਚੇ ਪਾ ५੩
ਹ ਦੇ ਛੁਡ ਘੋੜੇ ਰਾਹੀ॥ ਭੁਜ ਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੀ ਅਨਿ
ਮੁੜ ਝਾਕ ਨਾਹੀ॥ ੫੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਭੁ ਨਿਸੇਭੁ
ਪਠਾਇ ਮਾਜ ਮ ਦੇ ਧਾ ਮਨੇ॥ ਇੰਦੁ ਸਦ ਬੁਲਾਇ
ਮਾਰਾ ਜੇ ਮਭੁ ਖੇਖੇ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਛੜ ਫਿਰਾਇ
ਮਾਰਾ ਜੇ ਇੰਦੁ ਦੈ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇ ਮਾਜ
ਸਜਗਾ ਮਾਤੁ ਦਾ॥ ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇ ਮਾਸ

ਭੇਪਉੜੀਆਫੇਰ੍ਹੂਨੀਆਇਆਜਨਇਹ

ਗਾਇਆ) ॥੫੫॥

॥

ਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਵਯੇ॥

ਸ਼ਾਵਰਾਸੁਪਸ

ਮੁਹਸਿਪਾਨਕੇਦੇਖਿਫਿਰਿਓਪਾਰਿਜੇਗਜਤੀ

ਕੇਸ਼ੁਰਸੁਗਾਰਨਸੁਪਸੁਪਾਦਿਕਸੀਤਸਮੁਹ

ਅਨੇਕਮਤੀਕੇਸ਼ਾਰੇਹੀਦੇਸਕੇਦੇਖਿਗਹਿਓ

ਮਤਕੇਉਨਦੇਖੀਅਤਪ੍ਰਾਨਪਤੀਕੇਸ਼ੀਰੁਗ

ਵਾਨਕੀਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਹੁਤੇਏਕਰਤੀਬਿਨੁਏਕਰ
 ਤੀਕੇ॥ ੧॥ ੨੧॥ ਮਾਤੇਮਤੰਗਜਰੇਜਰਸੀਰਿ
 ਅਨੂਪਉਤੰਗਸੁਰੰਗਸਵਾਰੇ॥ ਕੋਟਤੁਰੰਗਕੁ
 ਰੰਗਸੇਕੁਦਤਪੋਨਕੇਗਉਨਕਉਜਾਤਨਿਵਾ
 ਰੇ॥ ਭਾਰੀਭੁਜਾਨਕੇਭੂਪਭਣੀਬਿਧਿਨਿਮਾ
 ਵਤਸੀਸਨਜਾਤਬਿਚਾਰੇ॥ ਏਤੇਭੁਏਤੇਕਹਾ
 ਭਏਭੂਪਤਮੰਤਕੇਨਾਗੇਹੀਪਾਇਪਧਾਰੇ॥

॥२॥२२॥ ਜੀਤਫਿਰੈਸਬਦੇਸਾਦਿਸਾਨਕੇਬਾਜ
ਤਢੇਲੀਮ੍ਹਦੀਗਨਗਾਰੇ। ਗੀਜਤਗੂਡਿਗਾਜ
ਨਕੇਸੁਦਰਹੀਸਤਹੀਹੈਗਾਜਹਜਾਰੇ। ਭੂਤਭੂਦਿ
ਖਭਵਾਨਕੇਭੂਪਤਕਉਨਗਨੈਨਹੀਜਾਤਬਿਚੰ
ਰੇ। ਸ੍ਰੀਪਤਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਭੁਜੇਬਿਨਮੀਤਕਉ
ਮੀਤਕੇਧਾਮਸਿਧਾਰੇ॥ ੩॥੨੩॥ ਤੀਰਥਨਾਨ
ਦਇਮਾਦਮਦਾਨਸੁਸੇਜਮਨੇਮਮਨੇਕਬਿਸੇ

ਖੋਯਾ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਜਿ ਮੀਨ ਜਮਾਨ ਜ ੫੫

ਬਾਨ ਕੇ ਪੋਥੇ ਯਾ ਪਉਨ ਮਹਾਰਜ ਤੀਜ ਤਧਾਰ ਮਥੇ

ਸਾਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰ ਕੇ ਦੇਖੋ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਾਨ ਕੁਜੇਬਿ

ਨੂਰੂ ਪਾਤਿਏ ਕਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੋ ॥ ੪॥ ੨੪॥

ਸੁਧਿ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰਿਤ ਦੁਬਾਹ ਸੁਸਾਜਿ ਸਨਾਹ ਦੁਰ

ਜਾਨ ਦਲੈ ਗੋਯਾ ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਕੁਰੇ ਮਨ ਮੇਕਰ ਪਰ

ਬਤ ਪੀਖ ਹਲੈ ਨ ਹਲੈ ਗੋਯਾ ਤੇਰਾ ਮਰੀਨ ਮਰੇਰ ਮ

ਵਾਸਨਮਾਂਤੇਮਤੀਗਨਮਾਨਮਲੇਰੇਗਾਸ੍ਰੀਪਤਸ੍ਰੀਭੁ
ਗਵਾਨਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨੁਤਿਮਾਗਜਗਨੁਨਿਦਾਨਚਲੇ
ਗੇ॥੫॥੨੫॥ਬੀਰਮਪਾਰਬਰੂਬਰਿਮਾਰਬਿ
ਚਾਰਹਿਸਾਰਕੀਧਾਰਭਛਯਾਤੋਰਤਦੇਸਮਲਿ
ਦਮਵਾਸਨਮਾਂਤੇਗਜਾਨਕੇਮਾਨਮਲਯਾਗਾਰਾੜੇ
ਗੜਾਨਕੇਤੋੜਨਹਾਰਸੁਬਾਤਨਹੀਚਕਚਾਰਲਵ
ਯਾਸਾਹਿਬਸ੍ਰੀਸਕੁਕੇਸਿਰਨਾਇਕਜਾਚਿਕ

ਮਨੇ ਕਸੁ ਏ ਕਾ ਦਿਵੁ ਯਾ ॥ ੬ ॥ ੨੬ ॥ ਦਾਨ ਵਦੇਵ ॥ ੫੬

ਫਨਿੰਦਨਿ ਸਾਚਰ ਭੂਤ ਭਾਵਿਖ ਭਵਾਨ ਜਪੇਗੇ ॥

ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੇ ਬਲ ਮੇ ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੇ ਸਭ

ਥਾਪ ਥਪੇਗੇ ॥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਪੁਨ ॥

ਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਥਪੇਗੇ ॥ ਸਾਧ ਸਮੁਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਿ

ਰੈ ਜਗ ਮੋੜ ਸਭੈ ਮਵਲੋ ਕਚਪੇਗੇ ॥ ੭ ॥ ੨੭ ॥

ਮਾਨਵ ਇੰਦੁ ਗਾਜਾ ਇੰਦੁ ਨ ਰਾਧ ਪਜੇਨ ਤਿਲੋਕ

ਕੋਰਾਜ ਕਰੈ ਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ ਗਾਜਾ ਦਿਕ ਦਲ
ਅਨੇਕ ਸੁਆਮੀ ਬਰਸਾ ਜਬ ਰੈ ਰੋਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ
ਬਿਸਨ ਸਚੀ ਪਤਿ ਅੰਤ ਫਸੇ ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈ ਰੋਗਾ ॥
ਜੇਨ ਰਸੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸਹੈ ਪਗ ਤੇਨ ਰਫੇ ਰਨ ਦੇਹ
ਧਰੈ ਰੋਗਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਹਾ ਭੁਯੇ ਜੇ ਦੇ ਉਲੇਚਨ
ਮੁਦ ਕੈ ਬੈਠਿ ਰਹਿ ਓ ਬਕਾ ਪਿਆਨ ਲਗਾਇ ਓ
ਆਨਾ ਤਾਫਿ ਰਿਓ ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨ ਲੋਕ ਗਾਇ

52665

49

ਓਪਰਲੋਕਗਵਾਇਓ ਬਾਸੁਕੀਓਬਿਖਿ
ਆਨਜੇਬੇਠਕੋਮੇਸੇਹੀਮੇਸੇਜਬੇਸਾਬਿਤਾਇ
ਓਸਾਚੁਕਹੋਸੁਨਲੇਹੁਸਰੁਏਜਿਨਪ੍ਰੇਮੁਕੀਓ
ਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਓ॥ ੨੨੨॥ ਕਾਹੂਲੈ
ਪਾਹਨਪੂਜਧੋਗੇਸਿਰਕਾਹੂਲੈਲਿਗੁਗਾਬੇਲ
ਟਕਾਇਓਕਾਹੂਲਖਿਓਹਰਿਅਵਾਚੀਦਿਸ
ਮਹਿਕਾਹੁਪਛਾਹਿਕੇਸੀਸਨਿਵਾਇਓਕੇ

ਉਬਤਾਨਕੋਪੁਜਤਹੈਪਸੁਕੋਉਮਿਤਾਨਕਉਪੁਜਨ
ਪਾਇਓਕੂਰਾਕ੍ਰਿਮਾਉਰਤ੍ਰਿਓਸਰੁਹੀਜਰਾ
ਸੀਭਰਾਵਾਨਕੋਭੇਦੁਨਪਾਇਓ॥੧੦॥੩੦॥

ਕਬਿਤਾ॥ਖੁਕਮਲਹਾਰੀਗਜਗਦਹਾਬਿਭੂਤ
ਧਾਰੀਗਿਦੂਮਾਮਸਾਨਬਾਸਕਾਰਿਓਈਕਰਤ
ਹੈਪੁਪੁਮਟਬਾਸੀਲਗੋਰੁਲਤਉਦਾਸੀਮਿ

ਗਤੁਰਵਰਸਦੀਵਮੇਨਸਾਧੇਈਮਰਤਹੈ॥੬॥ ੫੮
ਦਕੇਸਧਯਾਤਾਹਹੀਜਕੀਬਡਯਾਦੇਤਬੰਦਰ
ਸਦੀਵਪਾਇਨਾਰੇਗੀਛਿਰਤਹੈ॥੭॥ ਮੰਗਨਾਮ
ਧੀਨਕਾਮਕੋਧਮੇਪ੍ਰਬੀਨਏਕਾਰਿਅਮਾਨਕੇਬਿ
ਗੀਨਛੀਨਕੈਸੇਕੈਤਰਤਹੈ॥੯॥੧੧੧॥

੨੫

ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ
ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ
ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ
ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ
ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ ਤਰਾਹਿਣੀ

੨੫

